

Dosarul nr. 2ra-760/2021

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: R. Pulbere)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Anton, I. Secieru, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Biluxtrans”, reprezentată de avocatul Ina Bostan,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Biluxtrans” împotriva lui Cornel Guranda cu privire la încasarea în regres a prejudiciului material și cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 16 octombrie 2019, SRL „Biluxtrans” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cornel Guranda, prin care a solicitat încasarea prejudiciului material în mărime de 201 663,07 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat în mărime de 6 050 de lei și cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10000 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că la 14 octombrie 2010 în mun. Chișinău, la intersecția străzilor Drumul Viilor și Nucarilor a avut loc accidentul rutier, în care a fost implicat automobilul de model „Mitsubishi Pajero”, nr. de înmatriculare XXXXX, condus de Cornel Guranda, și automobilul de model „Toyota Avalon”, nr. de înmatriculare XXXXX, condus de Ion Sprinceană.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 14 octombrie 2010, vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut și, respectiv, sancționat contravențional Cornel Guranda.

Având în vedere că pârâtul, în calitate de conducător al autoturismului, nu avea polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule a formulat cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Biluxtrans” și Cornel Guranda, invocând prevederile Legii nr. 414 -XVI din 22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule și, prin hotărârea judecătorei Chișinău sediul Centru, cererea de chemare în judecată a

Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule a fost admisă parțial, fiind încasată de la Cornel Guranda suma de 214 899,18 de lei, cu titlu de despăgubire de asigurare, suma de 135 528,12 de lei, cu titlu de dobândă de întârziere și suma de 10 852,31 de lei, cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 13 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost casată hotărârea instanței de fond, fiind încasate sumele menționate supra, precum și sumele de 8 139,23 de lei, cu titlu de taxă de stat la depunerea apelului și 13375,00 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică de la SRL „Biluxtrans”. Acest din urmă act judecătoresc fiind menținut prin decizia din 16 mai 2018 a Curții Supreme de Justiție, fiind în total adjudecată suma de 374 654,61 de lei.

A mai relevat că hotărârea judecătorească a fost prezentată executorului judecătoresc, care a demarat procedura de executare, fiind aplicate interdicții, sechestre pe toate bunurile reclamantului, urmare s-a încasat de la reclamant suma de 403 326,14 de lei, ce constituie creanța de executare și cheltuieli de executare. Această sumă a fost plătită integral de SRL „Biluxtrans”, iar la 10 aprilie 2019 executorul judecătoresc a emis încheierea privind încetarea procedurii de executare și anularea măsurilor de asigurare, menționând în mod expres executarea documentului executoriu.

A precizat că conform constatărilor din decizia din 13 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 16 mai 2018 a Curții Supreme de Justiție, pârâtul a fost persoana culpabilă de producerea accidentului și, respectiv, de cauzarea daunei, deoarece a intrat în posesia mijlocului de transport fără acordul SRL „Biluxtrans”. Răspunderea pentru prejudiciul cauzat de un izvor de pericol sporit revenind persoanei care posedă izvorul de pericol sporit. Întrucât, posesorul izvorului de pericol sporit este vinovat de faptul că izvorul a ieșit din posesiunea sa, el va răspunde pentru prejudiciu în mod solidar cu persoana care l-a dobândit în posesiune în mod ilicit.

Prin hotărârea din 1 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 16 iulie 2020, SRL „Biluxtrans” a contestat cu apel hotărârea primei instanțe solicitând casarea acesteia.

Prin decizia din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SRL „Biluxtrans”, reprezentată de avocatul Ina Bostan și s-a menținut hotărârea din 1 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Biluxtrans” împotriva lui Cornel Guranda cu privire la încasarea, în mod de regres a prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 7, 1398, 1410, 1415 Cod civil, instanța de apel a considerat întemeiată hotărârea primei instanțe

Colegiul a reținut că la 14 octombrie 2010, în mun. Chișinău, la intersecția străzilor Drumul Viilor și Nucarilor a avut loc accidentul rutier, în care a fost implicat automobilul de model „Mitsubishi Pajero” cu numărul de înmatriculare XXXXX, condus de pârâtul Guranda Cornel și „Toyota Avalon” cu numărul de înmatriculare XXXXX, condus de Sprinceană Ion.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 14 octombrie 2010 întocmit de organul de constatare, vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut și, respectiv, sancționat contravențional Cornel Guranda.

Totodată, la momentul producerii accidentului rutier Cornel Guranda nu deținea polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, prin urmare Ion Sprincean s-a adresat Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule cu cerere de despăgubire a prejudiciului cauzat automobilului de model „Toyota Avalon”, nr. de înmatriculare XXXXX, ca urmare a accidentului produs la 14 octombrie 2017, evaluat, conform raportului din 27 octombrie 2011 la suma de 303 621,12 de lei.

La fel, Colegiul a reținut că la data de 25 septembrie 2012, Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule a achitat lui Ion Sprincean suma de 226 215,84 lei, cu titlu de prejudiciu cauzat prin accidentul rutier și a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Biluxtrans” și lui Cornel Guranda cu privire la încasarea în mod solidar, în ordine de regres, a despăgubirilor de asigurare, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 16 auguste 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule împotriva SRL „Biluxtrans” și Cornel Guranda; s-a încasat de la Cornel Guranda în beneficiul Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule despăgubirea de asigurare în mărime de 214 899,18 de lei, dobânda de întârziere în mărime de 135 528,12 de lei și cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 10 852,31 de lei și cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 5 000 de lei. În rest acțiunea s-a respins.

Prin decizia din 13 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a casat hotărârea din 16 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o hotărâre nouă prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule; s-a încasat de la SRL „Biluxtrans” în beneficiul Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule despăgubirea de asigurare în mărime de 214 899,18 de lei, dobânda de întârziere în mărime de 135 528,12 de lei și cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 10 852,31 de lei, cu titlu de taxă de stat achitată pentru examinarea cererii de apel în mărime de 8 139,23 de lei și cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 13 375,00 de lei, în rest pretențiile s-au respins ca neîntemeiate. Prin decizia din 16 mai 2018 a Curții Supreme de Justiție fiind menținută decizia instanței de apel.

De asemenea, Colegiul a reținut că în urma executării silite a documentelor executorii emise în baza actelor judecătorești numite din contul SRL „Biluxtrans” s-a încasat în total suma de 403 326,14 de lei, inclusiv cheltuielile de executare silită.

La fel, din materialele cauzei și situației prezentate de ambele părți litigante, Colegiul a învederat că între Cornel Guranda și SRL „Biluxtrans” la data producerii faptei de cauzare a prejudiciului, existau relații de muncă, primul fiind angajat/ salariat la societatea respectivă, mai mult la data producerii accidentului rutier Cornel Guranda era în exercițiul funcției, fiind în timpul orelor de muncă.

Astfel, raportând la caz prevederile normelor de drept material aplicabile speței, Colegiul a considerat ca fiind corectă soluția instanței de fond, privind respingerea acțiunii formulate de SRL „Biluxtrans” împotriva lui Cornel Guranda cu privire la încasarea în mod de regres a prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată, acțiunea fiind una neîntemeiată, deoarece societatea în calitate de angajator nu deține dreptul încasării de la salariatul său, în mod de regres a

prejudiciului cauzat de salariat dar reparat de ea. Or, normele de drept material la care face trimitere reclamanta nu acordă un asemenea drept, deoarece între părțile litigante, după cum a fost indicat, la data producerii faptei existau raporturi de muncă.

La 18 martie 2021, SRL „Biluxtrans”, reprezentată de avocatul Ina Bostan, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul declarat.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au constatat just și au dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu au examinat cauza sub toate aspectele și nu au stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 21 ianuarie 2021 și a expediat-o participanților la proces la 30 martie 2021 (f.d. 129), astfel, recursul declarat la 18 martie 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 12 aprilie 2021 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 143), însă până la data examinării recursului, în adresa instanței nu au parvenit referințe.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Biluxtrans”, reprezentată de avocatul Ina Bostan, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei

sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Biluxtrans”, reprezentată de avocatul Ina Bostan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de SRL „Biluxtrans”, reprezentată de avocatul Ina Bostan, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Biluxtrans”, reprezentată de avocatul Ina Bostan, împotriva deciziei din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat